

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w K. pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 11 stycznia 2013 roku wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. Z. kwoty 5 197,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż pozwany zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której zobowiązany był do zapłaty należności za świadczone usługi zgodnie z wystawionymi fakturami. Strona powodowa podniosła, że nabyła przedmiotową wierzytelność od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w drodze przelewu wierzytelności (k. 1-9).

W dniu 23 stycznia 2013 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 10).

K. Z. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Pozwany podniósł następujące zarzuty przeciwko żądaniu pozwu: 1) wydany nakaz zapłaty nie odpowiada stanowi faktycznego zadłużenia pozwanego, 2) roszczenie powoda jest przedawnione, 3) pozwanego nie łączyły żadne stosunki z powódką, 4) umowa cesji wierzytelności jest nieważna jako zmierzająca do obejścia prawa i czynność pozorna, 5) pozwany zakwestionował wysokość kwoty wskazanej w pozwie, gdyż powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów świadczących o wysokości rzekomej cesji, 6) kwestionował również dokonanie cesji wierzytelności (k. 12-13).

Postanowieniem z dnia 12 marca 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w W. (k. 18).

Powódka uzupełniając braki pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym podtrzymała dotychczasowe stanowisko (k. 29-34).

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 04 sierpnia 2014 r. powtórzył podniesiony już wcześniej zarzut przedawnienia (k. 167).

Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na sprzeciw zakwestionowała skuteczność zarzutu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2004 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dalej: (...) Sp. z o.o.) i pozwany zawarli aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczący numeru 502 232 791, umowa została zawarta na czas określony 30 miesięcy, po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (aneks – k. 96).

W dniu 21 grudnia 2004 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła pozwanemu fakturę korygującą na kwotę 933,70 zł (k. 97).

W dniu 22 czerwca 2006 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotycząca numeru 515 125 176, umowa została zawarta na czas określony 24 miesięcy (umowa – k. 114-115).

W dniu 30 stycznia 2007 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczący numeru 502 232 791, umowa została zawarta na czas określony 12 miesięcy liczony od 26 maja 2007 r., po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (aneks – k. 116).

W dniu 10 stycznia 2008 r. pozwany złożył (...) Sp. z o.o. zamówienie na usługi i urządzenia telekomunikacyjne (k. 109-113).

W dniu 14 stycznia 2008 r. dalej (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącej numeru 502 232 791, umowa została zawarta na czas określony 12 miesięcy liczony od 26 maja 2008 r., po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (aneks – k. 78).

W dniu 23 lutego 2009 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą numeru 510 203 089, umowa została zawarta na czas określony 24 miesiące, po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (umowa – k. 117-120).

W dniu 21 kwietnia 2009 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla klientów korporacyjnych (umowa z załącznikami – k. 88-95).

W dniu 16 czerwca 2009 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczący numeru 512 498 679, umowa została zawarta na czas określony 12 miesięcy liczony od 11 stycznia 2010 r., po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (aneks – k. 107).

W dniu 10 maja 2010 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą numeru 506 002 509, umowa została zawarta na czas określony 12 miesięcy, po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (umowa – k. 79-87).

W dniu 01 czerwca 2010 r. (...) Sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą numeru 797 047 961, umowa została zawarta na czas określony 24 miesięcy, po upływie którego umowa automatycznie przekształcała się w umowę na czas nieokreślony (umowa – k. 98-106).

W dniu 04 kwietnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła notę odsetkową nr (...) z tytułu zwłoki w płatnościach faktur (...) na kwotę 3,25 zł z terminem płatności 19 kwietnia 2010 r. (nota – k. 121).

W dniu 04 kwietnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) tytułem opłat naliczonych na okres rozliczeniowy 04 marca 2010 - 03 kwietnia 2010 r. na kwotę 764,37 zł z terminem płatności 19 kwietnia 2010 r. (k. 126).

W dniu 04 maja 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) tytułem opłat naliczonych na okres rozliczeniowy 04 kwietnia 2010 - 03 maja 2010 r. na kwotę 640,49 zł z terminem płatności 18 maja 2010 r. (k. 125).

W dniu 04 czerwca 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) tytułem opłat naliczonych na okres rozliczeniowy 04 maja 2010 - 03 czerwca 2010 r. na kwotę 606,39 zł z terminem płatności 18 czerwca 2010 r. (k. 124).

W dniu 04 lipca 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) tytułem opłat naliczonych na okres rozliczeniowy 04 czerwca 2010 - 03 lipca 2010 r. na kwotę 64,49 zł z terminem płatności 19 lipca 2010 r. (k. 123).

W dniu 04 sierpnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła notę obciążeniową (...) w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej umowy na czas określony na kwotę 2 594,47 zł z terminem płatności 25 sierpnia 2010 r. (k. 122).

Dnia 14 grudnia 2009 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w K. umowę ramową przelewu wierzytelności. Zgodnie z § 2 pkt 9 tej umowy, w przypadku wygrania przez powódkę akcji lub negocjacji co do oferowanego wykazu wierzytelności, strony miały zawrzeć porozumienie o dokonaniu cesji wierzytelności według wzoru, który stanowił załącznik nr 3 do umowy. Po zapłacie ceny lub pierwszej raty, cedent zobowiązał się przekazać przygotowany na płycie CD, w pliku E. lub innym dogodnym formacie wykaz wierzytelności, który był przedmiotem aukcji lub negocjacji, zawierający szczegółowe dane dłużników. Z przekazania wykazu wierzytelności winien zostać sporządzony

Protokół Przekazania Wykazu Wierzytelności według Załącznika nr 5 (§ 2 pkt 12 umowy) (umowa ramowa przelewu wierzytelności - k. 58-64).

Dnia 08 listopada 2010 r. (...) Sp. z o.o. (...) Spółka Akcyjna w K. oraz (...) Sp. z o.o. w W. zawarły porozumienie odnośnie powierzenia wykonania umowy w imieniu (...) Centertel, spółce (...) Sp. z o.o. w W. (§ 1 pkt 2 Porozumienia) (porozumienie k. 45-46).

Dnia 28 lutego 2012 r. (...) Sp. z o.o. i (...) Spółka Akcyjna w K. zawarły Porozumienie, którego przedmiotem był przelew wierzytelności objętych pakietem nr (...) (pakiet biznesowy) (porozumienie k. 43-44)

Pismem z dnia 28 lutego 2012 r. (...) Sp. z o.o. zawiadomiła pozwanego o cesji na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w K. wierzytelności wobec pozwanego z tytułu korzystania z usług telekomunikacyjnych, która na dzień 28 lutego 2012 r. wynosi 5 591,95 zł (zawiadomienie k. 39, książka nadawcza – k. 40-41)

Pismem z dnia 02 kwietnia 2012 roku powódka wezwała pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 5 646,81 zł (wezwanie do zapłaty - k. 37)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów z dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej, dlatego mogły one stanowić podstawę ustaleń w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z jednej z strony z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych pomiędzy (...) Sp. z o. o. a K. Z., a drugiej z umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 14 grudnia 2009 r. oraz porozumienia z dnia 28 lutego 2012 r. stąd żądanie powódki należy ocenić w oparciu o art. 509 k.c. w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

Pozwany podniósł kilka zarzutów przeciwko żądaniu pozwu, w tym między innymi kwestionował cesję wierzytelności, jak również kwestionował wysokość dochodzonej kwoty.

Wobec zarzutów pozwanego kluczowym na kanwie rozpoznawanej sprawy jest ustalenie, czy pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. doszło do skutecznego przelewu wierzytelności wobec pozwanego i powódka posiada legitymację procesową czynną w niniejszej sprawie.

(...) Sp. z o.o. i powódka zawarły w dniu 14 grudnia 2009 r. porozumienie, w którym ustaliły zasady, w oparciu o które nastąpi przeniesienie w rozumieniu art. 509 k.c. i następne przez (...) Sp. z o.o. na powódkę istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów (...) Sp. z o.o., z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia przez (...) Sp. z o.o. usług telekomunikacyjnych, na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w celu ich dalszej windykacji. Do przeniesienia wierzytelności dochodziło przez zawarcie dodatkowych umów, które obejmowały pakiety wierzytelności. I tak powódka złożyła porozumienie z dnia 28 lutego 2012 r. dotyczące przelewu wierzytelności nr (...) (pakiet biznesowy). Jednakże powódka nie złożyła do akt niniejszego postępowania ani wykazu faktycznie przeniesionych wierzytelności sporządzonego na płycie CD zgodnie z § 2 ust. 12 umowy ramowej ani choćby wyciągu z tego wykazu, który potwierdzałby, że (...) Sp. z o.o. przelała na rzecz powódki wierzytelność wobec pozwanego.

Wobec powyższego uznać należy, że powódka nie wykazała, aby nabyła wierzytelność wobec pozwanego, tym samym nie wykazała, aby przysługiwała jej legitymacji procesowa czynna. Legitymacja procesowa stanowi więc przesłankę materialnoprawną, dochodzonego roszczenia (tak H. Pietrzykowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, Warszawa 2014, s. 205). Nieistnienie zaś legitymacji procesowej prowadzi do oddalenia powództwa.

Nadto Sąd za zasadny uznał zarzut pozwanego dotyczący kwoty dochodzonej w pozwie.

Zgodnie ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego wynika więc, iż to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających zasadność jego roszczenie, a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa (zob. S. Dmowski, S. Rudnicki, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna, Warszawa 2006, s. 55 i orzecznictwo tam cytowane). Jedną z wiodących zasad postępowania cywilnego jest zasada kontryktoryjności, która zakłada, że pomiędzy stronami procesu toczy się spór i to na nich ciąży obowiązek przedstawienia i udowodnienia swoich racji. Przy tak określonych ramach prawnych Sąd występuje jedynie w roli arbitra, to na uczestnikach postępowania spoczywa obowiązek wskazania okoliczności oraz faktów na ich poparcie albowiem są one odpowiedzialne za wynik postępowania. Ustalenie faktów w procesie następuje w określonych formach procesowych, zaś przepisy odnoszące się do dowodów mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Każde twierdzenie stron, zarówno powoda jak i pozwanego powinny zostać podparte dowodami.

Wobec powyższego powódka winna wykazać, że pozwanego i (...) Sp. z o.o. i pozwanego łączył stosunek zobowiązaniowy, który uprawniał do obciążenia pozwanego należnościami, w tym należnościami stanowiącymi przedmiot niniejszego postępowania.

W ocenie Sąd złożone do akt liczne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, aneksy oraz faktury i noty wystawione przez (...) Sp. z o.o. nie są wystarczające dla ustalenia zasadności naliczenia objętych fakturami i notami należności. Złożone do akt umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych potwierdzają istnienie stosunku zobowiązaniowego, jednakże wyłącznie na podstawie, umów, faktur i not brak jest możliwości zweryfikowania, czy (...) Sp. z o.o. miała prawo obciążyć pozwanego należnościami i czy prawidłowo naliczyła te należności, skoro brak jest dokumentów źródłowych tj. cennika czy regulaminu świadczenia usług. Dokumenty te nie wskazują, której z umów łączących strony dotyczą. Nota obciążeniowa wskazuje, że została wystawiona z uwagi na „niedotrzymanie warunków umowy zawartej na czas określony”, przy czym brak informacji jakie warunki i której umowy zostały niedotrzymane. W każdej z faktur został jedynie wskazany nr klienta 1. (...), przypisany pozwanemu i występujący w każdej z zawieranych umów. Nie można więc w sposób jednoznaczny wskazać, że należności wskazane na dołączonych fakturach dotyczą właśnie należności wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych załączonych przez powódkę, skoro numer klienta jest niezmienny i występuje we wszystkich umowach zawieranych przez pozwanego z operatorem.

Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., I ACa 1320/11).

Biorąc pod uwagę powyższe - niewykazanie legitymacji przez powódkę oraz niewykazanie kwoty dochodzonej w niniejszym postępowaniu Sąd oddalił powództwo.

W tym miejscu jedynie dodatkowo wskazać należy, że pozostałe zarzuty pozwanego nie były zasadne. Pozwany kwestionował ważność umowy cesji powołując się na jej pozorność, obejście prawa, jednakże nie wykazał na czym miałyby polegać pozorność umowy ani obejście prawa. Co do zarzutu przedawnienia roszczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu wskazać należy, że wbrew twierdzeniom pozwanego do roszczeń z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych zastosowanie ma 3-letni, a nie 2-letni termin przedawnienia (uchwała SN z dnia 07 maja 2009 r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12).

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu oraz pełnomocnikowi powoda.